

Her kan du læse hele Jette Christoffersens rejsebeskrivelse.

Unik Sørejse fra Sydgrønland til Nuuk (En oplevelse af Grønland i både fortid og nutid)

En fin martsdag tog vi ind på Langelinie i København, hvor Grønlands Rejsebureau holdt åbent hus på et lille krydstogtskib og holdt foredrag om en **Unik Sørejse fra Sydgrønland til Nuuk**. Vi købte straks to billetter.

Vi glædede os i lang tid og pludselig var det den 10. maj 2006.

Her startede eventyret – ikke kun en sejltur, men også en historisk/kulturhistorisk rejse i Grønland på ca. 1.800 km gennem fjorde, mellem stejle klipper, fjelde m.v. gennem 1000 år af Grønlands Historie.

---ooo000ooo---

Den 10. maj 2006 forlod vi vores varme senge og Danmark i sol og varme for at flyve til Grønland.

Vi ankom efter nogen rundflyvning og parlamentaren om, at vi eventuelt måtte videre til Kangerlussuaq, men i sidste øjeblik fik vi landingstilladelse og kom ned i Narsarsuaq Lufthavn i tåge og blev transporteret til et nærliggende hotel for at spise frokost.

Efter en god frokost blev vi transporteret til Disko II, hvor bagage var sat på plads i vores kahytter – fin service.

Kursen blev hurtigt sat mod Qassiarksuk, en lille fåreholderbygd. Da Disko II ikke kunne gå til kaj, gik alle i bådene. Vi slentrede lidt rundt, handlede lidt i bygdebutikken, fin lille butik med alt hvad hjertet kunne begære. Herefter vandrede vi til Leif den Lykkelige, som stod i bronze. Vi så Eriks kones kirke, en rekonstruktion. Der var også en fin lille kirke, som funker den dag i dag. (der findes litteratur om Erik den Rødes færd, hvis det skulle interessere nogen).

En lykkelig mand havde givet et relief i taknemlighed over, at han kone blev for syg til at sejle hjem med Hans Hedtoft, der gik ned.

Vi gik atter i bådene og fik champagne og information på Disko II. Herefter var der aftensmad – dejlig mad, en lækker tomatsuppe, kylling med grønsager og ost.

Turen gik nu mod Narsaq og vi gik i land. Vi besøgte bymuseet og Henrik Lunds hus, købte lidt souvenirs, smykker og kort m.m.

Vi var tilbage på Disko II kl. ca. 22.30 og sejlede videre mod Nanortalik. Vi sejlede hele natten og sov godt. Det var så den første dag og hvor havde vi oplevet meget.

Dag 2

Næste morgen stod vi tidligt op og nød sejlturen i det flotte morgen solskinsvejr og efter en lækker morgen gik turen til Nanortalik. Her gik vi rundt på museer, så kirken, igen en af disse meget smukke, lyse og venlige trækirker, holdt i lyse farver, der matcher Grønlands natur, hvid, turkis, gul, grøn og guld – utroligt smukt.

Der var også en rekonstrueret tørvehytte. Udført af skolebørn som projektarbejde. Tillige studerede vi gamle grønlandske boliger – en sommer- og en vinterhytte.

Kl. 12.30 sejlede vi videre til en ny bygd. Vi måtte i bådene igen – sejlturen hjem var i bølgegang og nogen fik våde popoer. Vi var allerede nu rigtig gode til det med bådene og synes det var sjovt og skægt.

På det tidspunkt var vi allerede helt overvældede af den smukke natur, vi havde sejlet en smuk tur blandt isbjerge. Det blev tid til eftermiddagskaffe på Disko II og lidt afslapning, og jeg mener lidt.

Så blev det tid til aftensmad, der denne gang bestod af Hellefisk med røræg, oksemørbrad og is og frugt – igen særdeles lækkert.

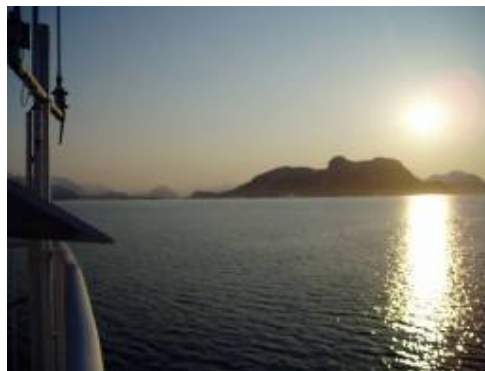
Om vi så havde fri, nej nej, vi blev atter sejlet ud og gik i bådene for at bade i en varm kilde, hvor mange gik i vandet. Nogen havde ikke lyst – vandet var dejligt varmt, men luften var kold. En blev udnævnt til fotograf og tog billeder af de badende, der nød det. Der blev fremvist hvide maver og lår – sikke et syn, det var jo ikke ligefrem spændstige unge mennesker med lækkert hår og baller af stål.

I bådene igen og hjem til aftensskaffe – der var nogen der tog den grønlandske.

3. dag

vågende vi atter op til fint solskinsvejr (ca. kl. 5) og tog den første kop kaffe og nogle en smøg på dækket i solopgangen. Kl. 7.00 blev det tid til morgenmad.

Vi sejlede ud og blev sat i bådene, så Hvalsø ruinen (læs selv om det i bøger om Grønland)

og fik øje på hvad vi troede var et fatamorgana – et dejligt bord dække med hvid dug, tørret tang, skaller o.s.v. og minsandten champagne og ”champagneglas”.

Herefter var nogle af os så opstemte, at vi kunne gå en lang tur over stok og sten – det tog ca. 1 time. Andre blev sejlet tilbage til Disko II. Vi havde en herlig gåtur og der blev drøftet lidt af hvert, og vi lærte nogle at kende lidt bedre.

Vi gik også i bådene og sejlede tilbage til Disko II – det var i mellemtiden blevet lidt overskyet. Det var blevet frokosttid og vi sejlede mod Qaqortoq/ Julianehåb.

Da vi nåede Qaqortoq blev sat i bådene for at blive sejlet ind til Qaqortoq – en meget dejlig og smuk by, her gik vi rundt igen – på en byrundtur, købte lidt souvenirs og drøftede hvad vi skulle købe med hjem til dem, der ikke var med os. Vi drak kaffe på Sømandshjemmet.

Vi gik omkring og nød byen og mødtes alle til rundvisning på Great Greenland fabrikken, som producerer alle de dejlige skind til ligeså dejlige sælskindspelse. En lille systue på 3 sad og fabrikerede pelse. Det var rigtig informativt at få hele historien fra sæl til frakke.

Hjem igen til aftensmad – dampet havkat med løg og fennikelcreme, ost og Jordbærtærte. Havkatten var købt på brættet i Nanortalik.

Efter middagen var der på ny en overraskelse, tre grønlandere blev sejlet ind til at underholde – nej det var ikke lette damer, men derimod to herrer og en kvinde i grønlandske nationaldragter, d.v.s. herrerne i hvide anorakker og sorte bukser, og kvinden i den meget smukke grønlandske dragt, der underholdt med trommedans.

De blev sejlet tilbage, og vi nød atter lidt kaffe af både den ene og anden herkomst. Det blev sengetid og vi sejlede mod Ivittuut.

Dag 4

Morgen ritual o.s.v.

Efter at være gået i bådene besøgte vi kryolitminen. Kryolit er en sjælden stenforekomst, der kun findes få steder i verden og ikke i så store mængder som i Ivittuut minen.

Kryolitten blev brugt i forbindelse med aluminiumsfremstilling. Mange samlede sten, nogle købte ind i butikken og andre igen gik til den lille kirkegård for at lede efter en afdød slægtning eller vens gravsted. Det var for nogle en meget speciel oplevelse, at se sin fars arbejdsplads, og de kunne levende forestille sig, hvor farligt det havde været. De kendte dog stedet fra billeder og fortællinger, men alligevel – det gjorde indtryk. Vi så her også et birketræ, der var ca. 4 meter højt og der var noget bevoksning.

Så var det igen i bådene – nogen valgte at gå turen til Grønnedal – men vi mødtes alle i Grønnedal ud på eftermiddagen.

Vi havde en herlig gåtur i meget smuk natur mellem, klipper, vandfald og ikke mindst en smuk udsigt over vandet, hvor Disko II lå og vippede. Her fandt vi en lille klat lilla blomster på en klippe, i øvrigt de eneste blomster, vi så på vores vej, skulle det vise sig.

Turen tog 1 time og 10 min. men vi havde også både snakket og holdt pause. Da vi ankom til Grønnedal, blev vi samlet op af en beboer, der kørte os ud for at finde nogle hippiekøer, vi så ikke nogen. Vi spadserede igen til Grønnedal og var både tørstige og sultne (ingen havde tænkt på mad og drikke – kun på hvad er der omkring næste hjørne).

Nogle havde allerede skaffet sig venner på båden. Disse betænksomme mennesker havde smurt madpakke og sørget for øl og vand og frugt. Heldigvis løb hjertet af med dem, der havde fået

madpakker, og det lidt vi havde, blev delt ud, så alle fik lidt i maven.

En af deltagerne havde været soldat i Grønnedal, han glædede sig som et lille barn til at gense Grønnedal. Han holdt et lille foredrag om sin tid på Grønnedal.

Så var der igen almindelig gåen rundt. Et enkelt hold blev samlet op af samme venlige mand, som tog os på jagt efter hippiekøer. Han viste os rådhuset og skolen. Derudover så vi også en have, højbede med grønsager og et drivhus, hvor de dyrkede kartofler, salat, rabarber m.m. I Grønnedal stod en meget smuk varde med bronzeplader, der viste hvornår vores gamle kongepar, og Margrethe og Henri havde besøgt Grønnedal, der jo som bekendt er en flådestation.

Kl. 16. sejlede vi mod Fuglefældet og isbræen - en utroligt flot tur.

Fuglefjældet

Vi sejlede ind i Arsukfjorden. En af deltagerne havde boet i Arsuk. Desværre blev der ikke tid til at besøge Arsuk på grund af tidnød.

Her har jeg skrevet i min dagbog: "Vi oplever så meget, så vi er helt forpustede".

Vi fik denne dag serveret Senegang (filippinsk suppe med svinekød), And på filippinsk, frugt og ost. Igen en formidabel middag (Kok og "pigerne" var fra Filippinerne).

Samme aften gik der fest i den i restauranten, nogle af os var pludselig blevet glade sømænd med sange som Alle piger er glade for sømænd o.s.v., der var også et par bakkesangerinde – alt i alt en glad aften.

Vi sejlede hele natten, enkelte blev søsyge – ikke slemt – det skulle blive meget værre!

Dag 5

Efter morgenritualet kaffe og smøger på dækket i solskin, o.s.v. o.s.v

Vi lagde til i Fiskeræset i gråvej og småregn. Der var 75 års jubilæum og biskoppen var på besøg. Nogen gik i kirke og andre drev rundt på land og nogen slappede af på Disko II.

Vi sejlede hele eftermiddagen mod Nuuk, en meget smuk tur mod og i Godthåbsfjorden, men desværre også lidt hård ved nogen, ca. 1/3 blev søsyge. Vi raske sørgede for mad og drikke til de

syge og gik så selv ned og spiste lækker mad, Skaldrejer med citron, lam og flødestuede kartofler og chokolademousse. Som sædvanligt formidabelt god.

Vi skulle så se film, Skumring. Men da mange var syge, aflystes det, og vi andre hyggede os og slappede af og nød i fulde drag vores vidunderlige aften sejlads.

Dag 6

Efter morgenritual o.s.v. gik vi fra borde og var på byrundtur i Nuuk med bus, så 400-vejen, som en af deltagerne i tidernes morgen havde projekteret hjemme i København. Vejen hed 400-vejen grundet en historie om, at en ung ingeniør blev forelsket i en pige fra Nuuk og kysse hende 400 gange netop, hvor vejen lå.

Nuuk er en meget sammensat by, præget af forskellige tiders byggeri.

En af deltagerne havde været med på noget 60'ere byggeri – nogen vil måske huske en gasekspllosion, som kostede dennes deltagers kammerater livet – han levede heldigvis endnu; godt for os, han var et godt bekendtskab.

Vi besøgte Nuuk Kommunes meget smukke byråds sal, der er dekoreret med gobeliner, der er vævet efter malerier af Hans Lyngge – vi fik et lille foredrag om disse gobeliner, der beskriver Grønlands historie og gamle sagn. Vi fik foræret nogle postkort af gobelinerne. Lyngge nåede ikke selv at se salen færdig, synd for ham, det var virkelig smukt.

Vi blev kørt rundt og så ny og gammel bebyggelse og hilste på Hans Egede, der tronedede højt over byen i form af en bronzefigur.

Det var igen blevet tid til frokost.

Efter frokost, gik vi på indkøb i Nuuk og nogle af os mødtes på Nuuk Kunstmuseum. En dejlig oplevelse, der viste Svend og Helene Junges samling af malerier, akvareller, tegninger, figurer i

fedtsten, tænder og træ. Disse ting var indsamlet gennem 45 år. D.v.s. der var altså både gammelt og nyt – en kulturhistorisk vandring gennem tiderne. Jeg vil fremhæve et billede malet af Jens Erik Carl Rasmussen forestillende en konebåd, købt for meget dyre penge. Grønlands-Rasmussen var en de første danske malere, der skildrede livet og naturen i Grønland. Han døde i 1893 ved en ulykke, da han faldt over bord, mens han malede.

Det lille fine museum var helt privat ejet. Ejeren, der desværre er meget syg af kræft, viste os rundt og fortalte om stedet og kunstnerne, samt at han havde doneret museet med indhold til Nuuk Kommune.

Det var en betagende oplevelse, som jeg nødtigt ville have gået glip af.

Nuuk er, hvad man må kalde en moderne storby – også med et enkelt højhus – med alt hvad det indebærer af godt og skidt, med en utrolig flot beliggenhed.

Tiden rinder ud og vi skal til vores sidste måltid på Disko II, en grønlands middag: Røget hellefisk med spinat, sælsuppe, moskus og rensdyr samt pandekage med is. Sælsuppen lugtede så fælt, at ikke alle smagte den. Der var forlydende om, at den smagte dejligt – den hoppede vi ikke på.

Nu var det hele lidt vemodigt alle hang lidt med ørerne, vi havde fået nye venner, masser af oplevelser, var lidt triste over at skulle skilles, vi havde pludselig så meget til fælles. Filmen "Skumring" blev vist og nogen så den. Vi gik tidligt i seng – og hvad skete, vi savnede at skulle på togt igen.

Dag 6

Næste morgen var det tidligt ud af kahytten, efter morgenmad, op på dækket og her afmønstrede vi.

Kuffertter og tasker blev sat på dækket med en kran, og vi blev fragtet i taxaer til Nuuk Lufthavn. Derfra skulle vi videre til Kangerlussuaq. Der blev

også tid til at kysse på nogen, der skulle videre med et andet fly og have et par dage ekstra i Kangerlussuaq.

Vi kom af sted, fløj til Danmark. Hjemme i Kastrup lufthavn, var det så tid til det sidste kysseri inden vi spredtes for alle vinde. Nogen ser vi igen - andre måske aldrig.

---ooo000ooo---

Det havde været en fantastisk tur. Da vi slog øjnene op første morgen i vores egen seng. Ledte vi straks efter køjet – det var blevet lidt firkantet og udsigten, øv, øv – nu var vi hjemme igen.

Dagen gik så med at snakke i telefon med nogle af de nye venner, dem der havde savnet os lidt, reflektere over ting (sten bl.a.) vi havde slæbt med hjem og tænke på hvor dejligt det hele havde været. Besætning, guider, hovmester og pigerne, der både serverede mad, ordnede kahytter og var barpiger om aftenen fik også en venlig tanke, de havde alle været helt utroligt søde. Vores meget charmerende styrmand, fik lært os lidt om sejlads og var lidt muggen over, at vi nu bare forlod skuden og lod ham gøre alt arbejdet, når han nu lige havde fået os det lært.

Det blev en fantastisk rejse fra syd til midt – ca. 1800 km og 1000 år af Grønlands historie rigere. En så herlig oplevelse, kan ikke genfortælles på papir – jeg har dog gjort et lille forsøg alligevel - det skal føles og haves ind under huden – så rejs der op til Menneskenes land og få selv bacillen – det vil du aldrig fortryde.

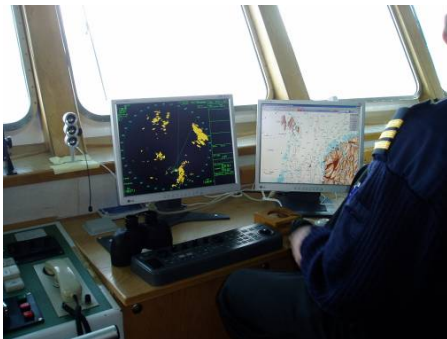
Jette Christoffersen

.....

Lidt ekstra:

Vores meget charmerende styrmand, der efter at være bestukket grundigt med lakrids, lærte mig at sejle – næste tur overtager jeg styringen, han var godt træt af, at jeg forlod pladsen, når jeg nu lige havde fået det lært.

Det er faktisk ikke svært – man har pc til det hele – så hvor svært kan det være

Vi havde altid frygtelig travlt med at se efter hvaler. Alle sprang op, når det over højttaleren lød: "Der er hvaler" – måske om styrbord, bagbord eller lige frem – alle fik lært, hvad der var styrbord og bagbord.

Gardinerne i Restauranten var lyse med små firkanter i Grønlands farver – ved nærmere eftersyn var det små grønlandske landskaber.

"Pigerne" (som jeg ikke har fotograferet) foldede hver dag toiletrullepapiret som en lille spids – og nattøjet var lagt meget fint snorlige sammen og lagt under hovedpuden. Dynen var lagt indbydende - lige til at kaste sig i, når vi trætte nåede til kahytten sent på aftenen – hvor alt skinnede og duftede dejligt rent.

Grønlands kaffe

(1 person)
1 mål whisky (Irsk er bedst)
1 mål Kahlua
1 mål Grand Marnier/contreau
Ca. 1 dl kaffe + 2 spsk. fløde.

Whiskyen varmes langsomt og forsigtigt op i et rødvinsglas, f.eks. over et stearinlys, og antændes. Lad whiskyen brænde et kort øjeblik, hvorefter Kahlua og kaffe tilsættes. Fløden, som skal være pisket sådan, at den lige akkurat kan hældes i glasset, tilsættes. Herefter hældes Grand Marnier i en sovseøse og antændes.

Den flammende Grand Marnier hældes i en lang stråle ned i glasset – det kaldes Nordlyset.

Kaffen er klar til servering.

Desværre var det for farligt, at antænde Grand Marnieren på Disko II, det er ellers et meget flot syn.

Jette Christoffersen var på rejse med

